

РЕШЕНИЕ

№ 24512

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1134** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 24в, ал. 19 и чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Г. (О. Н.), гражданин на У., чрез адвокат Р. Д., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], партер срещу отказ рег. № 5364р-25738/25.10.2024 г. на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР да му се издаде разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

В жалбата се сочи, че процесният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административна-производствените правила и материално-правни разпоредби. Твърди се, че оспорващият е подал искане за издаване на разрешение за пребиваване по облекчена процедура. Има сключен трудов договор с български работодател. Представил и удостоверение за раждане, видно от което баща му е с български произход. Посочва, че не е бил уведомен за причините, наложили извършването на проверките на документа. Ако е имал съмнение в истинността на удостоверението, административният орган е могъл да изиска потвърждение на българския произход на Г. от Изпълнителната агенция за българите в чужбина. По време на проведеното по делото открито заседание, жалбоподателят не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Д. поддържа жалбата, по съображения, изложени в нея. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт Т. оспорва жалбата, като неоснователна. Посочва, че в акта на Директора на Дирекция „Миграция“ - МВР са обсъдени всички доводи, касаещи основанията за отказа за издаване на исканото разрешение. Счита, че отказът е постановен от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, при спазване стриктно на

материално-правните разпоредби, както и не са допуснати процесуални нарушения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 29.05.2024 г. А. Г., гражданин на У., е подал до Дирекция „Миграция“ – МВР, заявление рег. № Г-1866, за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно който разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците от български произход.

Не се спори, че към заявлението са били приложени документи, съгласно чл. 34, ал. 1 от ППЗЧРБ. В изпълнение на изискването на чл. 34, ал. 3 от ЗЧРБ е представено удостоверение за раждане на А. Г., видно от което баща му е от български произход.

Във връзка със зачестилите случаи на представяне на неистински документи от чуждестранни граждани, в хода на административното производство е назначена експертна техническа проверка на представеното удостоверение за раждане.

Проверката е извършена в Националния институт по криминалистика. Видно от приложената към преписката експертна справка № 24 /ДОК-442/19.08.2024 г. в представеното удостоверение за раждане № II-CP 406206 е налице химическо третиране на първоначално вписаната ръкописна информация.

Установеното в хода на проверката преправяне на официален документ – удостоверение за раждане е дал възможност на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, да приеме, че са налице предпоставките по чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ, поради което е издал оспорения отказ.

В хода на съдебното производство е допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза на документ - удостоверение за раждане № II-CP 406206, издадено на името на А. Г.. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените въпроси. Посочени са методите, по които е извършено изследването. Заключение е, че в оригинала на изследвания документ има данни за нанесени подправки. Бланката е оригинална. Заличени са първоначално нанесените персонални данни и са нанесени нови.

Съдът кредитира заключението като компетентно, мотивирано и съответстващо на събраните в хода на производството доказателства.

По време на проведеното на 09.07.2025 г. съдебно заседание, вещото лице даде допълнителни пояснения, посочвайки, че за да изпълнение на задачата е използван метод на техническото изследване на документа със съответната последователност, с помощта на стереомикроскоп „Z.“ и видеоспектрален компаратор модел VSC 400, който съдържа всички възможности за изследване във всички спектри на светлината и инфрачервената област. По химически път е премахната, първоначално нанесената с химикал информация, тъй като няма абсолютно никакви следи от механично триене на хартията, използвана за бланка. Хартията е специална. Има видими следи от химическо изтриване, които се установяват в инфрачервената област при употреба на жълт филтър. Има видима черта от въздействие с четка. Също така има частични следи от предишния текст, но те са неясни. Има частично съвпадение с букви и цифри, които се различават от сега съдържащите се в документа – те са различно позиционирани. Няма методика, която да установи времето, когато е била извършена преправката. Констатираното нарушение по повърхността на документа и преправката не могат да се дължат на неправилно му съхраняване на документа. Старите данни, които са били заличени не са същите, т.е. те не са съвместими с данните на лицето, съдържащи в момента.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след повторна служебна преценка на

събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е връчен на А. Г. на 27.01.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 30.01.2025 г. (вх. № УРИ 536400-9568), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

За да издаде оспорения отказ, Директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е приел, че са налице предпоставките по чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ. По силата на тази разпоредба, се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 и 4 и на разрешение на службите за административен контрол на чужденците.

Оспореният отказ рег. № 5364р-25738/25.10.2024 г. е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона форма и съдържа мотиви за издаването му. Административният орган се е позовал на извършената проверка на представения документ, удостоверяващ българския произход на чужденеца - удостоверение за раждане № II-CP 406206, видно от която същия е неистински (бил е преправен).

Приетото заключение на допуснатата в хода съдебното производство техническа експертиза безусловно потвърди извършването на преправки в удостоверение за раждане № II-CP 406206, издадено на името на А. Г., т.е. за да установи българския си оспорващият е използвал неистински документ, което абсолютно основание за отказ да му се издаде претендираното разрешение за пребиваване.

По отношение на твърдението, че административния е следвало да изиска от Изпълнителната агенция за българите чужбина, удостоверение за българския произход на А. Г., съдът намира същото за неоснователно. Съгласно чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ППЗЧРБ, за получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 34, ал. 1, т. 1, 2 и 5, нотариално заверена декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване и удостоверение за раждане.

В случаите, когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, ДМ – МВР, и отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР прилагат служебна справка относно българския произход на чужденеца, ако информацията е отразена в електронна система, поддържана от Изпълнителната агенция за българите в чужбина. До осигуряването на техническа възможност за достъп до системата чужденецът представя на ДМ – МВР или на отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР удостоверението за български произход, издадено от Изпълнителната агенция за българите в чужбина. Т.е. удостоверение за български произход е необходимо, само ако претендиращия за издаване на разрешение за постоянно пребиваване чужденец не разполага с валидно удостоверение за раждане. В разглеждания казус А. Г. е представил удостоверение за раждане, но същото е неистинско, което основание за отказ за издаване на искания административен акт.

Така мотивиран, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с

материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че такива са поискани своевременно, съдът дължи присъждането им, Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. (О. Н.), гражданин на У., чрез адвокат Р. Д., срещу отказ рег. № 5364р-25738/25.10.2024 г. на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР да му се издаде разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА А. Г. (О. Н.), гражданин на У. да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1134 по описа за 2025 г. на Административен съд София – град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.